

Πότε γίνεται κανείς 'πολιτικός'... (Νικηφόρος Θεοτόκης, Αρχιεπίσκοπος Αστραχάν και Σταυρουπόλεως)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 23 Σεπτεμβρίου, 2011

Από ομιλία του εις το κατά Λουκά Ευαγγέλιον της Α' Κυριακής

Πιστεύουν πολλοί ότι **ο πολιτικός άνθρωπος** απολαμβάνει τα αγαθά του κόσμου. Ο πολιτικός, λένουν, γίνεται στον κόσμο αυτόν ευτυχής. Και γίνομαι πολιτικός, όταν...

...μισώ και υποκρίνομαι ότι αγαπώ· όταν έχω την έχθραν στην καρδιά μου και τα γλυκά και φιλικά λόγια στα χείλη μου· όταν είμαι εχθρός θανατηφόρος και φαίνομαι φίλος ηγαπημένος. Γίνομαι πολιτικός όταν, για να αρέσω στους ανθρώπους, λέγω το πικρόν γλυκύ και το γλυκύ πικρόν όταν ονομάζω το σκότος φως και το φως σκότος. Όταν με ψεύδος ή δόλον ή με διαφόρους άλλους τρόπους πλανήσω τον αδελφόν μου και επιτύχω τους σκοπούς μου, τότε είμαι πολιτικός· όταν άλλο σκέπτομαι και άλλο λέγω, άλλο θέλω και άλλο ζητώ, τότε είμαι πολιτικός. Ωστε, για να ειπούμε την αλήθειαν φανερά, πολιτικός είναι ο υποκριτής, ο κόλαξ, ο δόλιος, ο ψεύστης, ο πανούργος και πονηρός· η δε **επιστήμη που καλείται «πολιτική»** και τόσον επαινείται από τους ανθρώπους και θαυμάζεται, είναι τέχνη φανερά διαβολική.

(Πηγή: 18ος αιών - Κυριακοδρόμιον)